

ubrøgeligt som et Grundlag for en fremtidig Ordning af hele denne Sag, dog har ment, at det ingenlunde var ugørligt at foretage saadanne Ændringer i den nugældende Lovgivning, hvorved en Del af de Anker, der rejstes mod Systemet, kunde bortfalde. Udvalget havde derfor ogsaa været betænkt paa at slutte denne Sag med en Dagsorden, indeholdende en Opfordring til Ministeren om at fremsætte et Lovforslag om en ny Ordning af eller Ændring i den nu bestaaende Ordning angaaende dette Forhold, men jo mere vi arbejdede paa Sagen, des mere kom vi til det Resultat, at det var overordentlig vanskeligt, hvad man for Resten vidste paa Forhaand, at fremsætte saadanne bestemte Synspunkter, som kunde være til Vejledning for Ministeren, og at foreslaa Landstinget at tage Stilling til denne Sag i Enkelthederne, og vi have derfor indskrænket os til i den foreliggende Betænkning at henstille det hele Spørgsmaal til Ministerens nærmere Overvejelse, idet man stoler paa og gaar ud fra, at Ministeren i Overensstemmelse med, hvad han har udtalt, vilde være i Stand til at fremkomme med et Lovforslag, indeholdende Ændringer i den nugældende Lovgivning. I Stedet for at fordybe sig i det foreliggende literære Materiale i denne Sag, fandt Udvalget det, navnlig ogsaa paa Grund af den knappe Tid, der var til vort Arbejde, hensigtsmæssigt personlig at konferere med Politidirektøren og Sædelighedsinspektøren i København og med de visiterende Læger, for derigennem at faa et paalideligt Indtryk af, hvorledes Forholdene egentlig vare her i København, og man har derfor efter denne Konference indskrænket sig til at fremsætte nogle faa Bemærkninger, som indeholde Udvalgets Opfattelse eller Resultat heraf.

Hvad da først den nugældende Lægevisitation angaar, skal det bemærkes, at de visiterende Læger ere ret uenige i deres Opfattelse. Den ene anser det nu brugelige Visitationssystem for at være særdeles hensigtsmæssigt og virkningsfuldt og mener at kunne fremhæve, at man andet Steds fra, hvor man har Kontrolsystemet, har anerkendt det som noget særlig godt og fortræffeligt. Den anden Læge, der offentligt har udtalt sig om Sagen, nemlig Dr.

med. Pontoppidan, tillægger den nuværende Lægevisitation mindre Betydning og har ogsaa fremhævet og godtgjort den Mangel ved det, at det ikke i tilstrækkelig Grad udstrækkes til de yngre prostituerede Kvinder; idet det jo væsentlig er de indskrevne, der ere undergivne denne Lægevisitation, og saa vel efter Hr. Pontoppidans Udtalelser som ogsaa efter andre ansete, fremmede Lægers Udtalelser, er der vistnok ingen Tvivl om, at den største Smittefare for Samfundet kommer fra de yngre prostituerede Kvinder, som endnu ikke ere indskrevne, og det er i øvrigt noget, som man kan tænke sig af forskellige Grunde, der ere ret naturlige. Udvalget har paa Grundlag heraf tilladt sig at udtale, at man maatte formene, at en Ændring med Hensyn til hele Lægetilsynet snarere maatte gaa i Retning af et mere skærpet eller mere udvidet Lægetilsyn, end en Ophævelse af det bestaaende. Om den regelmæssige Visitation skal foregaa to Gange om Ugen eller sjældnere, er noget, man ikke kan indlade sig paa, det hele Spørgsmaal maa vel nok gøres til Genstand for yderligere Forhandlinger med Lægerne. Men Udvalget tillader sig lige over for den ærede Minister at udtale som sin Førmening, at ved eventuelle Forandringer i det bestaaende, hvad enten de ske ad administrativ Vej, som de til Dels kunne, eller ved Lovbestemmelser, saa maa hele Lægetilsynet vistnok kunne gøres mere effektivt. Og det tillægger Udvalget den allerstørste Betydning, at Lægetilsynet faar en saadan Karakter og bliver saa virksomt som muligt, hvorved den meget store Fare, som Prostitutionen frembyder for Samfundet, kan formindskes saa meget som mulig.

Med Hensyn til Opretholdelsen af den offentlige Orden, saa ses det bl. a. af den Adresse, der er kommen frem, og af meget andet, at Forholdene her i København give Grund til meget berettigede Klager. Det er ikke muligt for Udvalget at udtale sig om, hvorledes man skal formindske de Ulemper, som opstaa af Prostitutionen i det Hele, og hele det Spørgsmaal, om vedkommende Frientimmer skulle have Lov til at bo samlede paa eet Sted, om man skal samle dem i visse Gader, eller om de saa vidt muligt skulle bringes til at bo hver for sig og ikke flere sammen, er For-